

VECKOBLADET

Nr 23 i webbform

061006

Rättelse

I vårt senaste pappersnummer skrev vi om att konstnären och tidigare VB-tecknaren har avlidit. I VB kretsar var han känd som Manne men hans fullständiga namn var Lars-Göran Mann och han var 56 år när han avled. Vi beklagar de tidigare felskrivningarna.

Red.

Formuleringsfabulering

Tunneln (den Tilltänkta kanske är korrektare) genom Hallandsåsen har krävt sina förespråkare på många ursäkter och förklaringar genom åren. Dagens kommentar till de nya problemen med vatten som gör att de omskrivna betongrören flyter i tunneln visar att alla möjliga saker sagts och att man nu börjar säga omöjliga saker.

Om dagens Sydsvenska citerade Dan Averstad korrekt så sade han "Vår bedömning är att problemen går att hantera, även om metoden för åtgärderna ännu inte presenterats".

Betyder det nåt och i så fall vad undrar VB, kan läsekretsen hjälpa oss? Enligt samma artikel är nämnde man ledare för regeringens utsedda kontrollorgan Hallandsåskommittén. Undrar om de andra i kommittén förstår det eller är det en mycket liten kommitté. Synd att den inte var med på veckans lista över alla statliga organ som den nya regeringen vill avskaffa. Kan man inte rätta till detta och sen flytta tunneln till Stockholm eftersom de enligt samma nya regering inte heller behöver nån ny tunnel.

Droppe i havet

Sydsvenskan har frågat Mats Olsson om valets ekonomiska konsekvenser för vänsterpartiet i Lund, samtidigt som tidningen i en tablå (indirekt) visar att partiet på grund av valförlusten får det kommunala partistödet sänkt med cirka hundra tusen om året. Men Mats menar att förlusten kan bäras och berättar att valrörelsen har gett partiföreningen många nya medlemmar vilkas avgifter kommer att hjälpa upp ekonomin.

Vi får vänta till årsmötet och se hur många de nya är. Tills vidare kan man undra om partiföreningen ska lyckas vända den fleråriga utförsbacken. Men säg att det går, säg att partiet i Lund får ett nettotillskott av tjugo medlemmar. Säg sen att i snitt 50 kr av deras årsavgifter stannar i Lund. Det blir en tusenlapp.

Att ställas mot hundra tusen? Nej, det är värre än så, för förlusten på tre mandat innebär att partiet tappar det mesta av sina platser i nämnder och styrelser, och enligt rekommendation ska 20 procent av nettoersättningen för sådana uppdrag tillfalla partiföreningen. Nu är det inte alla som har följt den uppmaningen men nog så många.

Partiet har råd att behålla sin lokal, bedömer Mats. Det gör jag också, det finns inga andra stora utgiftsposter, och partiföreträdaren får i det nya läget så lite att göra med kommunalpolitiken att det bör bli mycket tid och kraft över för det utomparlamentariska. Och nya, förhoppningsvis aktiva medlemmar är mer värda än pengar. Men det är märkligt att inför allmänheten försöka förringa valets materiella konsekvenser.

G

Gammalt och nytt

Var Denna krönika skrivs och publiceras det sista dygnet innan den nya regeringen annonseras. Problemet måste vara Leijonborg: var ska han placeras utan att göra skada när han faller. Jag har tillräckligt mycket tilltro till Reinfeldts omdöme för att anta att det i varje fall inte blir som utrikesminister. Det skulle bara vara för hemskt.

Däremot har jag ingen invändning mot att Göran Hägglund blir finansminister, han är väl den förnuftigaste av de tillgängliga. Rimligen får han Anders Borg som moderat överrock om nu inte Borg reserveras för stabsuppgifter åt Reinfeldt i statsrådsberedningen. Han är uppenbarligen mycket mer än en siffernisse, och kanske den viktigaste enskilda idégivaren bakom moderaternas vinnande strategi.

Jag är också beredd att förutsäga vem som blir problemet i den nya regeringen. Maud Olofssons hetsiga stämman kommer att ringa i de andras öron långt efter att de gått hem från regeringssammanträdena och erinra dem om problematiska medelålders kvinnogestalter de har mött i berättelser om svenskt bondeliv från Strindberg via Åsa-Nisse till Colin Nuttley. Rollen som oroshärd i borgerliga regeringar har alltid spelats av centerpartiet och så förblir det.

Game, set, match

Visst är det rörande med de äldre tennisspelarna som vill ha kvar sin tennishall vid Gerdahallen. Deras senaste argument är att det närmast är kulturminnesvård de håller på med. Sanningen är att det är ett slöseri med pengar och utrymme. Men det är klart, man kan vara glad över att det inte är hästpolo de utövar.

Det är säkert chockerande för många men man kan inte låta bli att använda förnuftet i en sådan sak även om det är många som skulle vilja göra det. Det här handlar t.ex. inte om idrott utan om friskvård, motionsverksamhet. Då är det orimligt att några tiotal tennisspelare ska blockera en utbyggnad för tusentals människor även om det säkert är tråkigt för många av dem att spela någon annanstans än där de är vana.

Dock, när förnuftsargumenten inte biter får man ta till andra. När jag passerade receptionen i Gerdahallen häromdan hörde jag en välbekant röst som på Karlskronadialekt berättade: "... och så går de ut och röker pipa mellan seten...".

Ollonår

Det måste ha varit så här års de skånska bönderna förr drev ut sina grisar för att äta sig feta i bokskogarna - ollonsvin är ju ett begrepp. Man kan väl förmoda att det numera mest är vildsvin som snaskar i sig godsakerna.

Man har erinrats om detta under den gångna veckan. Här och var i villakvarteren står det ju en gammal bok som just har tappat sina ollon. Den förbipasserande trafiken krossar i sin tur skalén och så ligger då de läckra fröna där för alla och envar. Då är naturen så vist inrättad att i samma vecka passerar de stora flockarna av bofink och bergfink Skåne och då kan de bygga upp lite extra fett inför flytten söderut. Det har verkligen varit en vecka för oss som gillar dessa de vanligaste av fåglar. Jag erinrar mig ett yttrande av Gunnar Roos, fågelskådareveteranen nere på Nabben, som i en upphetsad diskussion om vad som var häftigast i höststräcket yttrade: "Vad är en dammig skrikörn över Ljungen jämfört med en halv miljon bofinkar som vräker ut på några timmar nere vid Nabben." Jag håller med.

Lucifer

VB, 30, grattar Flamman, 100

I veckan fyller (Norrskens)Flamman hundra år och har utgett ett fylligt jubileumsnummer. De flesta av oss som skriver i Veckobladet brukar vara kritiska mot Flamman. Delvis är detta ett historiskt arv. Tidningen blev på 1970-talet ett organ för Brezjnevkramarna inom vänsterpartiet och såldes därför på Lunds gator av Mats Olsson och andra trots att den då fortfarande utgavs i Luleå och betraktades som lokal. Men också idag står Flamman och dess redaktörer för en bestämd tendens inom vänstern/vänsterpartiet, en som har gett ett delvis kritiskt men ändå kraftfullt stöd åt den nuvarande partimajoriteten. Och vart den majoritetslinjen leder har vi nyss fått bekräftat.

Dock: visst är det bra om hundra tankeskolor (Mao) tävlar inom vänstern, och då behöver de sina tryckta och andra medier. Därför hoppas vi att Flamman kan leva vidare, liksom att t.ex. Proletären gör det. Och Flamman liknar VB däri att den gärna öppnar spalterna för olikänkare och motståndare inom vänstern. T.ex. för Johan Lönnroth som, tillsammans med bl.a. Göran Greider och Cecilia Torudd, tillhör gratulanterna i numret.

Gunnar Sandin

PS Jag öppnade egentligen veckans nummer av Flamman för att se om debatten fortsatte om en svensk diplomatisk representation i irakiska Kurdistan. Det gjorde den inte. Det var alltså så att tre vänsterpartister, däribland Ulla Hoffmann och Lars Ohly, hade en artikel i Uppsala Nya Tidning (tydligt insänd före valet men publicerad strax efter) föreslog att Sverige skulle etablera ett konsulat i den kurdiska delen av Irak, som ju är tämligen stabil jämfört med landet i övrigt. Huvudskälet var att många kurder i Sverige har sitt ursprung där och att en svensk representation starkt skulle underlätta deras besök i och andra kontakter med det gamla hemlandet. De anförde att Holland och Ryssland redan har etablerat sådana förbindelser. Mot detta protesterade i Flamman ett antal vänsterpartister varav två från Lund och menade att detta innebar ett erkännande av och ett indirekt stöd av USA:s och andra länders intervention och ockupation. En liknande kritik kom från Proletären. Ohly och hans medskribenter kan inte gärna underlåta att svara. Men vi får tydligen vänta till ett annat nummer.

Citybanan kanske inte så fel

Varför ska en Lundatidning kommentera lokalpolitiken i Stockholm? Jo, därför att det faktiskt finns beröringspunkter. VB har länge pläderat för det miljövänliga tåget, inte minst som ersättning för det miljöovänliga flyget vid resor till Stockholm, och därmed är det ett Lundaintresse att Södra stambanans tåg kommer fram till Stockholm.

Alliansledarna har alltså skrotat projektet Citybanan. Mot detta har både mp, s, och v kraftfullt protesterat. Och visst: de pengar som sparas tänker alliansen lägga på en mycket längre biltunnel, vilket alltså innebär att det blir en massiv överföring av investeringsmedel från järnväg till väg. Det enda som de hittills har sagt om alternativet är att det ska gå på markytan och skona Ridderholmen.

Detta är högst utförbart om man låter järnvägen erövra minst en fil från den sexfiliga Centralbron, alternativt gräver ner de sex filerna. Nu tror vi visserligen inte att de bilvänliga borgarna gör någonting men möjligheten finns fortfarande. Och därmed kan de många pendlarna fortsätta att åka i dagsljus i stället för i en sex kilometer lång tunnel, en rättighet som vi pläderat för när det gäller sträckan LundMalmö, och spår förstärkningen behöver inte vänta till 2013 eller senare.

Så vi avvaktar. Det kan komma något jämförelsevis gott ut av alliansens förslag.

Gr

Svar till Mats Olsson (v)

Mats Olsson går i VB nr 7 (pappersnummer) till storms mot Demokratisk Vänster i allmänhet och mot undertecknad i synnerhet. Framför allt gäller Mats kritik tre punkter, som jag här något vill kommentera.

Bostadsbyggandet

Första punkten är en diskussion som utspann sej mellan mej och Mats i våras gällande bostadsbyggandet. I VB nr 7 återupptar Mats denna diskussion där han nu försöker trola bort vad diskussionen då gällde: mitt påpekande att vänsterpartiet i ett flygblad inför första maj påstod att man uppfyllt sitt vallöfte om att bygga 1000 per år under mandatperioden. Jag visade då att detta inte var sant och undrade varför vänsterpartiet trots de rödgrönas goda resultat inom bostadsbyggandet ändå ville trissa upp siffrorna. Varför Mats håller på och ältar detta om igen är lika obegripligt som varför han inte, varken nu eller i våras, kan erkänna att partiet lämnade felaktiga uppgifter i förstamajflygbladet. Men det är kanske ett utslag av den "partiet-har-alltid-rätt"-ideologi som florerar i (v) och som Gunnar Sandin skriver om i VB nr 22 (nätupplagan).

Färdtjänst

Demokratisk Vänster har en annan uppfattning i färdtjänstfrågan än vänsterpartiet. Mats tycker det är konstigt och undrar vilka "bevekelsegrunder" vi har. Det är mycket enkelt: bevekelsegrunden är helt enkelt att vi inte vill utsätta färdtjänstresenärerna ännu mer för marknadskrafternas spel. Vi är emot kundvalssystem inom hemtjänst och vi är emot kundvalssystem även inom färdtjänst.

Det skulle vara intressant om Mats eller någon annan från (v) i stället för att kritisera

Demokratisk Vänsters uppfattning kunde redogöra för den principiella skillnaden mellan deras förslag till utformning av färdtjänsten och borgarnas förslag till kundvalssystem i hemtjänsten. Om man nu ville göra det så kunde man ju också samtidigt passa på att för VB-läsarna förklara varför det är, som Mats påstår, "plakatpolitik" att vilja ha färdtjänst i kommunal regi, men tydligen någon helt annan och ädlare form av politik när det gäller hemtjänst i kommunal regi.

Mats påstår att (v)-förslaget mottagits positivt av alla politiker utom undertecknad. I dett har Mats rätt såtillvida att en del borgerliga politiker uttryckt sin förtjusning över förslaget. Men knappast (v):s kolleger i den rödgröna koalitionen: mottagandet där var tämligen svalt, och kommer sannolikt att bli iskallt när man närmare begrundat vad förslaget innebär.

Om trafikplats Råby

Jag konstaterade i ett tidigare inlägg att vänsterpartiet givit upp sitt motstånd mot Trafikplats Råby och Sydöstra vägen. Den så att säga materiella basen för detta konstaterande var vänsterpartiets ställningstagande i Tekniska nämnden, där man inte yrkat avslag på eller reserverat sig emot planen för trafikplatsen. Nu säger Mats att (v) fortfarande är motståndare till trafikplats Råby och att han lämnat in en reservation i kommunstyrelsen med denna innebörd. Gott så! Då kan VB:s läsare konstatera att (v) i kommunstyrelsen är fortsatt emot trafikplats Råby, medan (v) i Tekniska nämnden inte tycker att frågan är så angelägen att det är mödan värt att kosta på sej ett yrkande och en reservation.

Ulf Nymark

Demokratisk Vänster

Politik är att göra så lite som möjligt

Apropå Demokratisk Vänster, dv. För märkligt grunda ett kommunalt parti utifrån abstrakt ideologi. Särskilt som kommunismen inom nya Vänstern är löst påhängd och mest en taktisk fint - åt bägge håll rentav. Nej, svårt att befria sig från en känsla av "vi som vill sitta". Nya partiet dv bildades ju först när "postdistributionen" inom Vänsterpartiet började klarna, kring uppdragen efter valet. Tja, ringer inte valberedningen så bildar vi eget! Men sånt är egalt, viktigast är vad nya partiet kan bidra med. Satsa på en eftertänksam och högklassig stadsbyggnad och en radikal trafikpolitik samt stadens kulturella blomstring, är mitt råd. Velfärds- och rättvisefrågorna är ju vältäckta redan, via befintliga partier. Men högre "finborgerliga" politiken desto mer försummad, i dagens Lund.

Om nya röd-gröna partiet med Mats Olssons formulering kan beskrivas som överflödigt, tills motsatsen bevisats, är dock hans eget parti att anse som halvt detsamma. Och vänsterpartiets första kommunala möte efter valet bjöd på en finstilt strategidispyt där en fortsatt lillebrorsroll till sossarna ställdes mot aktiv opposition, då som reelt självständigt parti. Således ett inakt röd-grönt block trots valförlusten och ingen omprövning inom centrala politikområden om Mats får bestämma, store samarbetsingenjören kallad. Somliga måste tydligen ha nåt stort att hålla i handen, alltså rollen 70-talsradikalerna gjorde upp med visavi både Moskva men faktiskt även socialdemokraterna.

Men vissa av de forna studentradikalerna har som operativt politikansvariga under nyliga röd-gröna samarbetet varit lika villiga att uppge Vänsterpartiets integritet. Får se hur dv klarar dilemmat - vi får måhända en tävling i undergivenhet till ett sosseparti som både mist makten och som under gångna mandatperioden ogenerat gjort upp med de borgerliga, när "försteälskaren" på röd-gröna vänsterkanten vägrade sängtjänst. Ett sosseparti som i vanlig ordning mest är en tunna för samtidens trender och krafter, att söka fylla. Socialdemokraterna är en hållplats, inte ett parti.

Kan slutligen ej undanhålla distriktsfunktionärens profetia på ovan Kompolmöte att dv blott blir en svala "då Gunnar Sandin ju finns kvar hos oss". Men dv har faktiskt chansen att exempelvis återskapa Vänsterpartiets tradition med goda och pregnant stadsbyggare, sen Thomas Schlyters och Mårten Dunérs dagar. Lund måste inte växa och sprids högskolesektorn ut till hela Skånes fromma är drivkraften både bak trafikkaoset och osunda byggboomen, till stora delar borta. Ja, Lund måste precis som vänstern, välja väg. Men partierna trängs i mitten och medelklassdiktaturen gör politiken till fånge i privata livsstilsterrorens fasta grepp. Vare sig Mats Olsson eller Ulf Nymark (dv) förmår transcendera sin sociala, samt maktens präglings. Vi avvaktar med spänning vad kommer spränga svenskt konsensus.

Jörgen L.